

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 d., 6 luni 3 d. 50 cr., 3 luni 1 d. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 d., 6 luni 4 d., 3 luni 2 d.
Pentru străinătate pe an 12 d., 6 luni 6 d., 3 luni 3 d.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografică arhiepiscopale Sibiu, strada Măceșarilor 47.
Correspondențele sânt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măceșarilor Nr. 43.
Epistole nefrancațe se refuză. — Articuli nepublici nu se însoțiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rândul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru șe-care publicare.

Sinodul arhiepiscopal.

Ședința VI. (10 Aprilie)

Un alt punct al referadei privește chestiunea de controversă dintre protopresbiterul fost și directorul seminarial I. Hania de o parte și parohul din Gurariului I. Muntean de altă parte. Dintre conclusele sinodului din anul trecut a rămas neexecutat cercetarea disciplinară în care erau a se lua numii doi domni, cari ca fețe bis. în loc să-și caute dreptul în calea sa: a jurisdicțiunii bis. îl căutată prin proces de presă intentat toaiiei „Tel. Rom.”, nu tocmă în folosul bisericii noastre.*) Comisiunea la punctul acesta propune și sinodul primește: a se însărcina consistoriul de nou cu executarea concludului sinodal din anul trecut.

Referitoriul la petițiunea mai multor parochieni din Ilia, în care cere a se întregi cât mai în grabă postul de paroch devenit de mult în vacanță, comisiunea propune: să se transpună petițiunea consistoriului cu însărcinarea a o rezolvi întregind cât mai în grabă postul vacant.

Presidiul trage atențiunea sinodului asupra impregiurării că parochia din Cestiune e locul de reședință a fitoriului protopresbiter al Iliei și că astfel nu se va pute întregi până nu se va întregi și postul de protopresbiter.

Dep. Dr. N. Pop: În înțelesul unui conclud al congresului, care dispune, că acele comune cari sânt desemnate de centre ale protopresbiteratelor, să se întregască numai cu ocaziunea întregirii protopresbiteratelor respective face un aditament la propunerea comisiunii în sensul acesta.

Dep. C. Stezar: Lipsa de întregire în comuna Ilia e simțită, dispozițiunile congresuale de altă parte încă trebuie respectate — singurul expedient ar fi, ca îndată după întregirea protopresbiteratelor Sibiuului și Săliștei se urmeze întregirea protopresbiteratului Iliei. Se primesc propunerea comisiunii cu aditamentul făcut de dep. Dr. N. Pop.

Urmează la ordinea zilei raportul comisiunii scolare. Raportorul comisiunii Dr. N. Pop.

Raportul consistoriului arhid. ca senat scolar, fiind tipărit și distribuit de timpuriu deputaților sinodali sânt privesc de cetit.

Raportul senatului scolar constă din 3 părți. Partea întâia tractează despre activitatea senatului, a doua despre învățământul public și starea institutelor de învățământ din arhiepiscopie și a treia despre impregiurările nefavorabile progresului în învățământul popular. În totalitatea sa acest raport reprezintă o iconă clară despre agendele senatului scolar și se primește de basă la deșbaterea specială.

Față cu cele dișe la punctul 5 al raportului scolar, că „organele noastre administrative subalterne în unele părți (mai ales însă în 4 protopresbiter-

rate) sânt arată cu totul streine de cătră cauza învățământului popular;” comisiunea propune că să se introducă cercetarea disciplinară în contra organelor neglijente.

Dep. P. Cosma cere, ca referințele scolare, fiind că e chiar de față, să spună: cari sânt acele 4 protopresbiterate, în cari organele administrative nu-și îndeplinesc datorițele.

Dep. A. Trombițaș (Ref. scolar) regretă, că neavând la îndemână actele referitoare, nu poate satisface dorinței domnului deputat Cosma; insistând însă cest din urmă de lângă dorința sa, spriginită de mai mulți deputați, referințele spun că cele 4 protopresbiterate sânt: 1.-a Paloșului, 2.-a Secluii, 3.-a Turzii inferiorie și a 4.-a Solnocului II. Să primească propunerea comisiunii.

La punctul 6 în care se arată că consistoriul a luat dispozițiuni de a se înființa în toate cercurile arhiepiscopale „reuniuni de învățători” comisiunea propune: Reuniunile să-și țină ședințele la timpul și locul când și unde se vor defig și ședințele conferințelor învățătorești; ear din banii dela titlul „ajutoare pentru școală și învățători, provăduț în buget, din cari se fac ajutoare pentru astfel de învățători, cari se disting prin elaborate pe terenul pedagogic cu ocaziunea ședințelor conferinței și a reuniunii învățătorești, să nu se împărțască acei învățători, cari nu vor participa la ședințe.

Dep. A. Trombițaș arată că partea a II-a a propunerii s'a observat și până acum de consistoriu.

Dep. Simeon Popescu e în contra propunerii comisiunii în ceea ce privește întrunirea timpului și a locului ședințelor conferințelor, învățătorești cu a ședințelor reuniunilor. Conferințele se țin de regulă în timpul ferierilor. Reuniunile nu-și pot ține totdeauna pe timpul acesta ședințele având aceste de multe ori scopul a se ține prelegeri practice de model cu copiii din școală, ceea-ce nu s'ar pute ajunge în ferii.

Dep. Dr. I. Puscariu. Motivul principal, care a condus pre comisiunea a face propunerea de mai sus a fost dotațiunea insuficientă a învățătorilor nostri, care nu le permite acestora a participa adă la conferință mână la ședințele Reuniunii. Conferințele sânt provăduț în statutul org., au titlul de drept de existență, nu însă-cel puțin până acum și reuniunile. Deci a afiat comisiunea de bine și oportun a combina pe cea dintâiu cu cea de a doua.

Presidiul observă, că fiind conferințele învățătorești provăduț în statutul organic ele fac parte din organismul bisericii noastre și nu se pot conforma cu Reuniunile, cari nu s'ar provăduț în stat.

Dep. D. Comșa. În raportul comisiunii nu e destul de lămurită cauza neparticipării învățătorilor la conferințe. Nici a treia parte de învățători nu o vedem a fi cercetat conferințele. Bine că se dișe că lipsa de bani reține pe învățători dela participare. În cercularul convocator al consistoriului însă am văduț că se promet celor ce ar cerceta conferințele diurne, și

și așa lipsa la părere n'ar fi cauză suficientă. Cu toate aceste lucrul tot stă așa cum îl descrie raportul, vina însă este acolo, că protopresbiterii și presbiterii nostri nu fac aproape nimic pentru înlesnirea învățătorilor în direcțiunea aceasta. Diurne se pun în perspectivă, de fapt însă nu se dau. Când s'ar face aceea ce cu drept cuvânt se promise atunci ar cerceta învățătorii atât conferințele cât și Reuniunile și n'ar fi lipsă ale combina.

Dep. Feneșan: Motivul combinării reuniunilor cu conferințele este că: din punct de vedere al învățământului ar fi consult ca conferințele să se prefacă în Reuniuni. Prin combinarea aceasta să se pregătească calea din care s'ar vedă la timpul sau că e bine ca conferințele să se prefacă în reuniuni.

Dep. Dr. Pușcariu: Comisiunea n'a priceput nici decât ca să se delectare conferințele. În propunere nu se țințese nici decum o fusine sau identificare a conferințelor cu reuniunile.

Dep. Gheaja face propunerea: ca reuniunile să-și țină cont de intrinșecile conferințelor.

După ce vorbesc mai mulți la chestiunea aceasta se pune la vot și se primește propunerea dep. Gheaja. Asemenea se primește partea a doua a propunerii comisiunii.

Tot la punctul acesta mai are comisiunea o propunere: a nu se împărțască acele organe ale noastre din ajutorul de stat, cari nu-și împlinesc datorițele cu conștiențiositate ba a se trage în cercetare disciplinară.

Cu ducerea îndeplinire a acestui conclud să se însărcineze consistoriul.

Dep. D. Manole: Se nu tot dăm însărcinări consistoriului. Ajunge dacă ne exprimăm dorința ca astfel de oameni să nu se împărțască. Dreptul a trage în cercetare disciplinară pe cei ce nu-și împlinesc datorițele e asemenea al consistoriului.

Dep. Sim. Popescu: Să se accentueze anume că toți aceia cari nu-și împlinesc datorițele se fie puși sub cercetare disciplinară. Numai o procedură energică ne poate asigura progresul.

Se primește în fine propunerea dep. P. Cosma: se rămână punctul acesta cu totul afară din raport și să nu se facă nici o provisiune în privința aceasta, concredând afacerea consistoriului.

La datele statistice din partea II a raportului scolar comisiunea propune că de oare ce încep și la noi a să se separa din ce în ce școlile de fetițe de cele de băieți să raporteze consistoriul pe viitorii despre școlile acestea separat. Se primește.

La punctul 9 din partea a II-a referitoriul la datele despre catichisățiunea comisiunea propune: consistoriul să se îngrijească, ca nu numai în școlile medii, ci și în cele primare să se provadă catichisarea.

Dep. A. Trombițaș. În raportul consistoriului nu s'a potut lua mai mult decât i s'a relatat acestuia.

Dep. Patia: E de dorit că catichisarea să se facă și în fapt; dar fără remunerare nici se va face nici va putea pretinde cine-va să se facă.

Ar trebui să ne îngrijim de remunerățiunea pentru cateheți. Lipsă de cateheți avem destul, mai simțită în Aiud și în Blaj pe lângă școlile din locurile acestea.

Dr. Petco: Terenul religios e unicul, care e chemat a ne rezerva ereditățile strămoșesci. Să ne îngrijim de el, ca barem acolo unde toate puterile sânt îndreptate în contra noastră biserica se poată intra la mijloc.

Dep. N. Popea: Există un conclud din anii trecuți, care prescrie a se împărțască toți cateheții din ajutoriul de stat, ceea ce să și întimplă.

În fine punându-se chestiunea la vot, să se primească propunerea comisiunii: consistoriul să insiste pe lângă aședarea de cateheți la toate școlile primare unde sânt și elevi de religiunea noastră, cu adausul dep. Patia: cateheții să fie după puțină și remunerați.

Față de micimea salariilor învățătorilor o impregiurare care nu numai împedecă suscreștența în statul învățătorești, ci tot odată apasă greu învățământul popular, comisiunea recomandă sinodului a dispune ca în comunele cu dotațiuni slabe învățătorilor să se solvească cele 5% după darea directă conform art. 383 din anul 1868. Să primească.

Comisiunea în general observe cu regret că consistoriul n'a satisfăcut dispozițiunilor existente vizând vro un asesor consistorial sau și referințele scolare școlile noastre din Arhiepiscopie și propune a se însărcina consistoriul să o facă pe viitor.

D. A. Trombițaș. Ne fiind cuvântul „regret” basat și pre deplin motivat e de părere a se șterge.

Dep. Diamandi Manole: Să pare că unul din motivele, ce a condus pe consistoriu a nu face și în direcțiunea aceasta cele de lipsă e cruțarea cea prea mare a banilor de cari dispunem. Cruțarea e bună, nu e însă totdeauna folositoare. Noi trebuie să ne nuzim a ne câștiga în prima linie un capital cultural; acesta ne garantează existența. Să dăm deci spre activități culturale posibilul nostru, căci ni se va întoarce la timpul seu îndoit.

Dep. Patia. Am diș-o și cu altă ocaziune, că nu e de ajuns un referent, resp. inspector scolar pentru supraveghierea învățământului, de oare ce unul nu poate ajunge preste tot locul de unde apoi urmează, că chiar acolo unde e necesitatea mai mare lipsește intrevinerea inspectorului nostru la timp. Să se institue în 4 părți ale arhiepiscopiei câte un sub-inspector de o cam dată ne remunerat și provăduț numai în casuri de întrevinere cu diurne și spese de călătorie.

Presidiul arată, că primindu-se propunerea dep. Patia s'ar crea un organism nou în biserica noastră ne provăduț în Statutul organic.

Dep. Dr. Pop. Visitarea se poate face și fără reflectarea tot numai la oameni din centru, din Sibiu. Sânt asessori consistoriali în afară; acestora încă se pot încredința visitațiunile, și astfel n'am avut lipsă a institui sub-inspectorii.

Punându-se chestiunea la vot să se primească propunerea comisiunii fără adausul „cu regret.”

*) Din informațiuni private noi șcim că consistoriul din partea I a rânduit comisiune investigatoare. R.

Din motivul că în multe părți ale arhidiecezei se prefac scoalele noastre confessionale în scoale comunale se atrage atențiunea consistoriului asupra acelor părți; și fiindcă 7 scoale din protopresbiteratul Heghigului prefăcute în scoale comunale s'ar pute recumpăra cu o sumă de 500 fl. comisiunea propune a se vota suma aceasta pentru scoalele serace.

Dr. Petco: Să recăstigăm un lucru cu bani nu mi s'ar părè chiar potrivit. Sciū din experiență că din astfel de casuri s'a născut între consistoriul nostru și între organele statului conflicte, precum în comitatul Hunedioarei. Conflicte de aceste aduc mai multă stricăciune ca folos. Nași fi de părere a se da indemnitatea cerută consistoriului.

Dep. E. Brote: Sum contra propunerii comisiunei deși nu din motivul și vederile anteriorilor. Comisiunea cere 500 fl. pentru recăstigarea unor scoale periclitate. Consistoriul îi stau la dispozițiune 2 mii de fl. votate de sinod și fiindcă nu arată că nu i-ar fi de ajuns suma aceasta, eu așa ȳice: consistoriul din banii ce-i are la dispozițiune s'ă facă posibilul pentru recăstigarea scoalelor aceluia.

Dep. Diam. Manole: Ar fi de prisos se mai votăm suma cerută de 500 fl., căci am votat la timpul s'eu suma ce am creșut că e de lipsă spre ajungerea scopurilor noastre. Și împrejurarea aceasta arată s'ărgenia noastră. Consistoriul din suma ce a avut la dispozițiune trebuia să caute a delătura la timp pericolul, ce amenință scoalele noastre din Heghig. (Interrupere: Consistoriul n'a știut de el) R'eu destul! Apoi ce consistoriul e acela care nu știe ce se întâmplă în afară. Propun să se i-a cu regret la cunoștință, că consistoriul n'a făcut posibilul spre delăturarea r'elui și din banii ce-i are la dispozițiune, și să se însăreziune de nou a face cele de lipsă.

Dep. N. Cristea: A se luă măsurile de lipsă ca scoalele noastre să nu devină scoale comunale asta o aprob, nu pot aproba însă măsurile ce le propunde consistoriul comisiunei. Ași dori ca punctul acesta din propunere să se stăngă.

So primesce deci: din motiv că scoale confessionale se prefac în scoale comunale să se atragă atențiunea consistoriului asupra scoalelor aceluia.

Cu aceste se încheie ședința a VI anunțându-se cea următoare pe Duminecă în 11 Aprilie la 11 oare.

Revista politică.

Sibiu, în 19 Aprilie

Demisiunea lui Szlavy a provocat o literatură întreagă, se înțelege ȳiaristic. Cestiunea demisionării acesteia dela început n'a fost privită de cestiune personală, ci cestiune de principiu și cu deosebire în Ungaria s'a alarmat presa tuturor partidelor ca de un eveniment care amenință sistemul politic de astăzi.

De unde deduc foile ungherești amenințarea sistemului? Din presupunerea aproape unanimă că în cercurile normative din Viena partida militară ar fi isbutit ași însuși rolul prim și că partida aceasta vrea să organizeze provinciile ocupate militarăse, creând în Bosnia și Ertegovina o nouă graniță militară, după chipul și asemenaarea celei disolvate. Diarele ungherești considerând noua graniță militară în spe de un punct arhimedic, care eventual s'ar pute întrebuința în contra Ungariei în favorul unei *Gesamtmmonarchie*, perheresează din toate puterile ideea aceasta și pune în perspectivă opozițiunea până la estrema a tuturor partidelor parlamentare din Ungaria.

Modul de procedere este încă care nu lasă ca partidele parlamentare ungherești să fie unite. Unele în

cuviniând retragerea sau demisiunea lui Szlavy, recomandă lui Tisza să stea la postul său și de pe terenul parlamentarilor ce-l are se facă front tentațiilor ce vor emana dela partida militară, chiar și când Ungaria nu ar fi sprijinită de Cislaistia. Atitudinea aceasta o recomandă foile guvernamentale. Opozițiunea incuviințează și ea retragerea sau demisionare lui Szlavy. Pretinde însă să se retragă și Tisza și așa să se încerce opozițiunea ungherească la estrema.

În ce să se cuprindă opozițiunea? ne spune „P. L.“: Intru a pretinde ca Austro-Ungaria să evacueze provinciile ocupate.

„Narodni Listy“ din Praga scrie: Retragerea lui Szlavy este signalul conflictului cu Ungaria. Stăm înaintea unei găciturii nouă și nimenea nu știe ce va propune acest sfînx al situației politice. Până acum totdeauna a fost așa, că fie care cestiune de felul acesta a fost resolvată în favorul Ungariei. — Dacă rezolvirea conflictului va fi și de astădată favorabilă Ungariei, nu poate săi nimenea. Causale care vorbesc contra, sînt interesele comerciale politice ale Cislaistiei și Germaniei. Aceste sînt atât de importante încât a recede dela densele față cu Ungaria este imposibil. Și dacă totuși Ungaria ar cerca să paralizeze direcțiunea politică austro-germană în orient, s'ar apuca de o luptă foarte grea și fără de perspectivă de vre un rezultat.

Caracteristic este că contele Desewffy, căpitanul districtului din Sereievo, fu tocmai acum ridicat din post și înlocuit de secretariul guvernial Cuculievici.

În același timp când planează cestiunea demisionării lui Szlavy încercată cu urmări cari ași nu se pot calcula, „Wiener Allg. Ztg.“ publică o declarațiune a lui Fischhof, unul dintre veterani austriaci ai mișcării din 1848. Declarațiunea aceasta nepunându-o publică astăzi, *dar* o vom pute publica în alt număr. Ea are în timpul de față însemnătate deosebită, dată că din ea transpiră o voință serioasă de a face plăcută existența naționalităților în Austria și de alta, că declarațiunea se publică într-un organ cum este „W. Allg. Ztg.“

Dieta Ungariei s'a redeschis în 29 Aprilie n. pentruca se lucre până pela mijlocul lunii când se va închide sesiunea prezentă.

Dela București s'a telegrafat la „N. fr. Pr.“ ca în 15/27 Aprilie trimisurarea a transpus ministrului român de externe proiectul Barrère în cestiunea dunăreană. În cercurile politice se privește proiectul ca neacceptabil pentru România. Indignațiunea generală este îndreptată acum mai mult în contra Franței. În 17 l. c. avă să se deșbată proiectul într-un consiliu de ministri.

În 15/27 l. c. s'a deschis parlamentul Germaniei fără multe ceremonii. Dl Böttcher a cedit cuvîntul de tron, care este foarte conciliant și arată că corona voiește să încuviințeze conflictul în cestiunea monopolului tabacului. Încât pentru pacea europeană cuvîntul de tron este foarte cu precauțiune, așa încât rezultatul celor ȳise în cuvîntul de tron se poate resuma în cuvintele, că de nu se va turbura lumea din vre o parte, vom avă pace.

În Rusia țarul se pregătește de încoronare. Sînt invitați până acum principele de coroană al Germaniei, Regele Svediei, al Daniei, României, Greciei, Serbiei și alți principii. Într'aceea prigonirile Jidovilor sînt marți și guvernul rusesc nu face nimica spre ai apăra, eară unde organele guvernului întrevin, șosesse totdeauna prea târziu.

Cu toată iubirea netăgăduită ȳice „Alegătorii“ de care regele Umberto se bucură înaintea poporului său, — ideile republicane frământa multe din provinciile Italiei și au prins pe alocura rădăcină adăncă. Din provincia Romagna va se scrie bunăoară ȳiarului „Opinione.“

„Aproape în toate comunele provinciei noastre există secte sau societăți internaționale și republicane, în cari se înrolează băci de câte 15—16 ani, se inspiră de principiile lor, se înfiacăză de teorii revoluționare și distrucționale și se transformă astfel în r'ei cetățeni.

„În mai multe orașe și localități există un aședământ, care poartă toate semnele unei instituții publice, îngăduită de guvern și căreia pe aerea primăriile îi dau gratis localități, în cari să și fie adunările. Aceasta e „Scola Mazzini.“ În aceste scoale profesorii cunoscuți predică despre drepturile cetățeanului, atacă cu violență instituțiile existente, apun că monarhia a ajuns la punctul de a spune în mod pacinic și promit poporațiunii neștiutoare și umite o nouă eră de libertate socială, triumful claselor desmoștenite, un viitor de pace și prosperitate, întocmai ca și când Italia s'ar găsi în răboiuri și sclăvie.

La aceste conferențe asistă în totdeauna câte un reprezentat al forței publice, care nu grăescă nici odată un cuvînt de desaprobare pentru aceste întreprinderi, astfel încât poporul a ajuns la convingerea, că guvernul este nepuțincios și că numai e în stare să mențină respectul de el și respectul de legi.“

„Ba în Romagna au ajuns lucrurile deja atât de departe, încât nu se mai simt sigure nici organele forței publice. Dilele acestea au fost omorîți doi gendarmi, fără să se poată da de urma omoritorilor. Acest omor pare a fi numai un reînceput al crimelor ce se sevășiră căți-vă ana înainte sistematic, contra supreficților, judecătorilor etc.“ — Astfel, până și ȳiare din stănga cer guvernului să ia măsuri energice spre a pune odată capăt acestor esese și a reiteuma autoritatea statului, colo unde doctrine perverse au isbutit să o clătine într-un grad atât de primejdios!

Cine n'a vădut granițele resăritene ale Franței dela 1870 nu le mai recunoașce astăzi. Astfel s'a schimbat față acelor încântătoare poșii ce se se întind de a lungul rîurilor Mosel și Meusa. Uriășele fortificații executate de corpul de geniu frances, le-a dat un caracter cu totul altul.

Pădurile și viile cari împenau colinele cele mai înalte, sînt tăiate. În locul lor astăzi nu se zăresc decât șanțuri tranșate și parapete. Punctele cele mai importante, pe lângă cari sînt grupate toate cele alale fortificații, sînt orașele Toul și Verdun. — Orașul Toul cu cele ȳiase forturi a devenit fortăreața cea mai puternică a Franței din spre Germania este un centru de arme care poate rivaliza cu Strasburg și Metz. El dominează toată valea Mosel și alea ce duce dela Paris la Strasburg.

Al doilea punct de căpetenie, Verdun, are șapte forturi puternice. Fortificațiunile a la Vauban cari îl impresuraseră până la 1870 și cari îl putuseră atunci atât de pușin așera, încât ulanii prusiani se putuseră arunca înă în prima noaptea până lă porțile orașului și se bată la ele — sînt distruse și înlocuite cu întăririi moderne. Fortul cel mai înalt dela Verdun se găsese pe o colină înaltă de 347 metri. Tot aceasta dominează valea Meusei și drumurile de fer ce duc spre Metz.

Între Verdun și Toul, și afară de ele sînt construite la distanțe potrivite alte forturi și toate sînt legate între sine sau prin drumuri de fer sau prin șosele militare. Călcătorind

prin aceste ținuturi creșii că te găsești întrun lagăr întărit.

Un reșoiu ofensiv al Franței în contra Germaniei nu se știe ce rezultat ar putea avă. În defensivă ea este însă atât de fortificată, încât poate accepta cu linisce și siguranță orice atac al inimicului de peste Vosgi.

La cestiunea dunăreană.

Privitoriu la cestiunea aceasta „Romanul“ de Sămbătă da următoarea revistă de ȳiare:

„Agenția Havas“ ne-a comunicat mai în ȳile trecute următorul extras dintr'un articol al foii „Journal de St. Petersburg“ în privința propunerii Barrère:

„Această propunere însemnează negreșit un pas mai mult pe calea înțelegerii amicale, și putem să ne felițăm că puterile au intrat pe această cale. Trebuie însă ca acum ea să fie examinată din punctul de vedere al drepturilor și intereselor Statelor țermurene, care nu pot fi espuse să suferă din cauza înțelegerii europene, la care au făcut apel spre a protege.

După ce „Noue freie Presse“, reproduce aceste rënduri, adage apoi următoarele:

Am spus deja că aceste cuvinte par a fi dictate de șfortarea Rusiei dar a se arăta earășii ca protectoare a Statelor țermurene. De fapt, aflăm că Rusia ar fi făcînd mină de a se pune față cu proiectul Barrère, în punctul de vedere al României și se sprijine corerea acesteia, ca fie-care Stat țermurean să numească, pe întinderea lui, pe funcționarii însăreinați cu executarea regulamentelor. Trebuie să acceptăm însă spre a vedea dacă Rusia voește a face această rezervă chiar în respunsul pe care l va da la comunicarea propunerii Barrère; eventual se poate accepta cu îngrigire dacă ea se va supune majorității din comisiunea dunăreană.

„Kreuzzeitung“, vorbind despre legătura ce se crede că ar fi existînd între atacurile violenți ale ȳiarelor române contra arangamentului în cestiunea dunăreană și cuvintele cu multe înțelesuri scrise de „Journal de St. Petersburg“ asupra propunerii Barrère, ȳice că numai atunci se va putea spune cu otărire dacă există sau nu o legătură, când se vor cunoașce intențiunile ambelor părți. „Totuși, adage „Kreuzzeitung“, nu se poate tăgădui că mulți, cari la numirea dlui Giers priveau relațiunile ca foarte pacinice, au început acum să se arete din nou îngrigiați, poate și din cauza că se acceptau la o mulțime de schimbări în persoane, schimbări care nu erau poate justificate.“

În fine o telegramă din Berlin, cu data de 25 Aprilie și publicată de „Noue freie Presse“, anunță următoarele:

În privința cestiunii dunărene se vorbese din isvor sigur, că Rusia a dorit la început să fie reprezentată în comisiunea Statelor țermurene. Se crede însă că în cele din urmă ea tot nu se va despărți de Europa.

Tot în privința cestiunii dunărene se scrie următoarele din Berlin, cu data de 22 Aprilie cătră „L'Independence belge“:

„Acum poate să și dea cineva șamă despre versiunile contradictorii, provocate în aceste ȳile din urmă de cestiunea dunării. „Journal de St. Petersburg“ șosit astăzi la Berlin, conține o notă oficioasă, îndreptată în special contra Memorialului diplomatic din Paris, după care toate puterile ar fi aderat deja la propunerea franceză. ȳiarul rus ȳice că această informațiune este prea grăbită față cu realitatea, căci guvernul n'au primit încă comunicarea oficială despre propunerea franceză, și n'a putut să se pronunțe încă în această privință.

Scirile dintr'o bună sorgintă pe cari am putut să le culeg aici, nu fac să se prezinte în adevăr de cât numai o aderare în principiu a propunerii de care este vorba, ceea ce nu înălțură oare care schimbări ce sînt a se discuta în urmă.

În ceea ce privește comunicarea propunerii, se crede că ambasadorii puterilor de la Paris au încunoscînt în fața guvernelor respective despre această propunere, într'un mod oficial și confidențial. Comunicarea oficială din partea guvernului francez se așteaptă în fiecare zi.

Sus dîsa notă oficioasă rusă, transmisă de telegraf a dat naștere la șgomotul că Rusia ar voi se combată înființarea unei comisii riverane mistice — a cărei supraveghere ar trebui să se exerciteze dela Porțile-de-fer până la Galați — pentru a înlocui cu o comisie riverană propriu dîsa, în care se între și Rusia ca una ce are interese la Dunărea-de-jos. Este îndoială însă că d. de Giers se voia să a inaugura executarea programei sale pacifice printr'o asemenea opoziție, care ar pute să desestepe aceeași mișcare în România.

Se poate crede că în comisiunea europeană, se va discuta și adopta mai înainte prelungirea propriului său mandat care expiră anul viitor, apoi propunerea franceză privitoare la comisiunea riverană micșată. Am văzut confirmându-se că într'unirea comisiei europene este amânată până la 10 Maiu. Până atunci guvernele vor căuta, fără îndoială să se înțeleagă între ele și cu România.

Amicii Românilor.

Sub titlul acesta aflăm în „Rămnicul” următoarele:

În numărul diariului „societăți vo luntarilor dela 1870 — 1871” ce ne a sosit astăzi Mercuri, găsim admisiunea, ca membri perpetuali a DD. Alex. A. Plagino, C. I. Ghika, Lăpușneanu și maiorul A. Amăsescu și fiind că vorbim de această societate de ajutor mutual ce cuprinde în sinul ei — grupul României — o mulțime de Români distinși din societate, avînd ca președinte de onoare pe conecțeanul nostru d-nu C. C. Dăculescu, credem că facem plăcere lectorilor noștri, reproducînd un articol, relativ la România, pe care l' găsim în numărul de care am vorbit mai sus, atrăgînd atențiunea asupra lui, fiind făcut de un amic al cauzei noastre...

Di Farcy este foarte cunoscut pentru marele interes și iubirea ce are pentru România. Simpatia ce arată pentru această țară a orientului, și-au cîștigat stima și recunoștința coloniei române, stabilită în Paris și care e destul de numeroasă; de aceea e foarte natural a vedea în sala din Bulevardul Capucinelor, un număr mare de străini aplaudînd cu entuziasm discursurile pline de convicțiune și de inimă, a conferințarului.

Un lucru pe care începînd, di Camille Farcy îl deplănge, este ingrătitudinea Francezului, care fiind în peregrinații în țeri străine, nu scie să respundă la cordiala ospitalitate ce i se dă, nici nu vrea să bage în seamă, toate probele de amicitie ce i se prodigă lui, și patriei sale. Se poate da un exemplu de aceasta considerîndu-se că se face chiar și către România. Eată un stat țice di Farcy, a cărua aspirațiune sînt cu totul franceze; care a împrumutat Franței constituțiunile, obiceiurile, moravurile și chiar modularile sale de administrație; eată o țeară, care în fie care an, nu trimite copii săi și ne încredințează instrucțiunile, educațiunea, și formarea lor, eată o națiune care în nici o circumstanță, nu a pierdut ocaziunea de a da probe de interesul cel mai viu; seși amintescă fie care ceea ce s'a petrecut în 1870, cînd era resoluți cu Prusia. Ei bine! cine se ocupă aci cu România, cine se arată către dînsa cu recunoștință, cine

e simțitor la probele de simpatie ce dă? Și cu toate acestea, este vr'un stat mai demn de a atrage privirile mai mult chiar de a escita admirațiunea?

Sînt cîinecîzeci ani abia, putem să luăm de mîncare pe mareșalul de Moltke, și să citim relațiunile ce ne dă din unul din voiajurile sale, România era o țeară pușin civilizată, astăzi este singura parte a orientului care posedă bine civilizațiunea. Să se compare cu dînsa Bulgaria și Serbia! Bucurescii au stabilitamente de primul ordin pe care Parisul cu drept, ar pute să le invidieze și care nu sînt inferioare nici hotelurilor celor mai lăcușoase, nici cafelelor celor mai renumite. Stradele acestor oraș sînt largi și bine finute. Aerial poate circula liber, ceea ce se numește civilizațiunea modernă, în un cuvînt, urge în mare curent. Această civilizațiune așa de rapidă, așa de minunată, cine a făcut o să se nască cine i-a dat avertul?

Di Camille Farcy, a îndicat-o foarte bine în frumoasa sa conferință: este surlaube de patriotizm arțător, care animă acest popol generos.

Nici o națiune nu posedă mai mult amorul de patrie, care se găsește în totul la dînsa. Poezii săi escaltă, li celebrază în versurile cele mai frumoase, în care forță e energia l' dispuță sentimentului. Aceste aspirațiuni către tot ce e frumos, către tot ce e nobil și mare, au atras România către Franța, și au escitat admirațiunea pentru țeara noastră.

Aceasta opinione a d-lui de Farcy, este dreptă și adevărată. Am putut constata faptul înșine, e acum cîtva timp, în un voiaj ce am făcut atunci, în Austria și Ungaria; o împlinire fericită ne dădu ca companion de drum dela Viena până la Paris un tiner Român, acompaniat de nevasta sa, care venea aci spre ași termina studiile sale de drept ce le avea începute, și pentru a și căpta titlul.

A spune, frumoasele sentimente ce fură exprimate de acest tiner în cele trei-șeci și șase ore ce am petrecut împreună; a spune toate probele de atașament pentru patria sa gîndirile bine-voitoare ce ne escrima pentru Franța, ar fi cu totul imposibil. Eram emoționați, ascultînd acele cuvînta așa de frumoase, atât de delicat și cu pasiune exprimate, și am conservat cel mai dulce și plăcut suvenir.

Di Farcy a trecut une în vedere instituțiunile Franței, El, ne a arătat acest Stat împrumutînd legile sale Codului Napoleon, al nostru și conservîndu-le redacția sa primitivă, — în România s'a manșinat titlu de divorț — regulînd organizațiunea actuală, — există acolo o armată teritorială, care servese patria sa la patru septămîni una avînd o funcționare administrativă, în totul conformă celei ce noi am adoptat îmiîfundine până și în clasificaiiunea drumurilor și căilor și în serviciul sen de poduri și șosele: în un cuvînt a introdus în obiceiurile sale personale, toate moravurile franceze.

Apoi, Di Farcy, a făcut să reeasă înjustiția puterilor care au semnat în ceea ce privește România, tratatul dela Berlin, acel tratat în adevăr a schimbat cu totul rolurile, dînd celor învinși avantajurile pe care învingătorii singuri, au dreptul de a le avea.

Ast-fel România, s'a văduț deposedată de Basarabia, ne primind ca compensatie decît Dobrogea, pămîntul cel mai sterp, cel mai îngrat, și cel mai barbar, a cărei populațiune, în mare parte streini i scotoceș mii de griji și necazuri. România a protestat contra acestei nedreptăți? Ea a primit-o cu curagiu! s'a pus pe lucru, și a întreprins de a civiliza acea localitate ce i s'a dat. Astăzi, ea continuă cu activitate datorica ce a început, și pe care o urmează fără înterupere.

Di Farcy ne mai arată încă terminînd, sub diferite chipuri, proprii a o face să valoreze, această națiune, pe care vrea să o facă a fi simțată și iubită de auditorii sei. Conferința sa este salutată cu aplauze entusiaste, și obține cel mai legitim succes.

Varietăți.

* (Statu a redeșteptătorului Românismului) George Lazar cetim în diarele din România, s'a hotărît să se ridice. Guvernul a înscris în Buget jumătate banii trebuincișii, cealaltă jumătate se va aduna prin subscripțiuni.

* (Himen). Duminecă au celebrat în biserica de aici din cetate cununile delor di Pavel Fașie jude reg. ung. în comitatul Bihorului cu d-ra Catarina Roman din Medoși. Celebrarea și festivitățile ospetului au fost splendide.

* (Personalia). Mercuri după ameați d. baron de Mayer, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al împăratului rege austro ungar, a fost primit de M. S. Regele în audiență oficială.

D. Mayr a remis Regelui României scrisorile sale acreditive.

* (Mulțămîta publică). Ni se trimite spre publicare: Mult Stimatul Domn Michail Orbonaș advocatul fostilor coloni din comuna G. Hodac în procesul ce l'au portat în un șir lung de ani cu Eraritul regeș din Gurghiu în cauza segregării de pășuni și păduri după finica aceluși proces cu rezultat favoritul pentru fostii coloni, Duminecă în 23 Aprilie a. c. venind în comună spre a se conțelege despre competențele advocatului ce sînt a i se solvin cauza amentită pentru carea cu multe fatigii și cu mare interes a apărât, — din competențele advocatului reduse la rogarea fostilor coloni la una sumă destul de modestă a avut generositatea de a dona în favoarea scoalelor române confesionale gr. or. și gr. cat. din loc cete 100 fl. v. a la olată a ceea frumoasa sumă de 200 fl. v. a.

Pentru acest sacrificiu binevenit și bineprimit per altulul culturii naționale, pentru aceasta nobilă faptă îndeplinită spre promovarea cauzi școlare confesionale, ce reclamă ajutorul posibil dela toți își devotați ai națiunii, subscrișii în numele comitetelor școlare de ambe confesiunile precum și în numele întregii comune G. Hodac ne tînem de prea plăcută datorită prin aceasta a exprima și aduce generosului, binefacătorului cea mai cordială și calduroasă mulțămîta publică.

G. Hodac în 28 Aprilie 1882.

Ioșif Brancovean m. p.,

protop. on. și adm. parochial.

Alexandru Ternavean m. p.,

prot. gr. cat. în Hodoc.

* (O crimă misterioasă pe Dunăre). Ni se comunică din Bulgaria că în apropiere de Siștov, pe malul Dunărei, s'a descoperit, adus și deșus pe nisipul malurilor de valurile riului un cadavru, ale căru picioare și mîni sînt legate cu frînghia. Cadavrul care de sigur a stat în apă vro 10 zile se află în stare de descompunere, hainele cu care este îmbrăcat se compune dintr'o redingotă ungrească, din pantaloni de postav albastru, vîrți în cismo mari ungresci, în busunariul stîng al vestei s'a găsit un ciatornic de argint atrînat de un lanț venețian de aur, în redingotă s'a mai găsit un portofoliu cu trei bancnote austro-ungare, una în valoare de 10 fl. și alta în va loare de 5 fl. Cadavral are înfășurare de om tîner ce de vro 25 ani, pe tîmpla stîngă în apropiere de ochiul se află o rană foarte superficială însă, după opinia doctorului local nu putea se ocaziune moartea. Frînghiele însă cu care erau legate picioarele și mîinile cadavralului denotă cu evidență o crimă, care de sigur că nu se va putea descoperi fiind că cadavral a călătorit mare cale și cine scie de unde a sosit tocmai aproape de Șistov.

* (Esposițiune). În Roma se pregătește pentru acest an o esposițiune internațională. Și fiindcă vorbim de esposițiuni vom semnală după „le Journal d'agriculture pratique” de la 13 Aprilie că din Maiu până în Octomvrie anul viitor, va avea loc la Amsterdam o esposițiune de produșuri coloniale și de toate obiectele de esportaiiune generală. Se va primi obiectele de artă, animalele, florile, fructele și toate lucrurile de industrie din toată lumea.

* Diarele din Bucuresci dau notateea sosirii în România prin Iumiu, principele de Gales, mostenitorul Engliterei.

* Conferința d-lui Titu Maiorescu în folosul incendiării din România scotdîndu cheltuielile, a produs suma de 1272 lei.

* (Comisiunea pentru încurajarea industriei casnice naționale în România). Se vor instala, scrie „Alegătorul”, pe la chinovile de ambe sexe, în trei regiuni ale țerei: România mare, Moldova și România mică, cete șase stabilimente, ca școale normale industriale pentru desvoltarea și fabricarea țesăturilor, împletitorilor și rescuturilor; ear' la Asilul Elena un stabiliment complet în care se învețe fabricarea tuturilor acestora.

Pentru început, spre a se putea exercita un control mai serios și mai bine calculat, se va face instalarea la monăștirile cele mai apropiate de Bucuresci, începînd de o cam dată cu industria țesăturilor, împletitorilor, torsăturilor și rescuturilor precum urmează:

1. La Ghighiu se va înființa o fabrică pentru materiile de lănbrie groasă pentru populația rurală, abăgerie, pătri plocate și altele.

2. La Căldărașani o fabrică pentru postavuri groase, care să alimente armata; gârdele, chinovile și cele lalte corpurile civile.

3. La Cernica o fabrică de postavuri și diferite materii suptiri de lănbrie pentru îmbrăcămînta mai elegantă barbătească a tuturilor claselor.

4. La Pasăreca o fabrică de diferite materii suptiri de lănbrie pentru îmbrăcămînta femeiască.

5. La Țigănesc o fabrică de pânzărie groasă și sufbire de cânepă pentru îmbrăcămînta și alimentarea tuturilor necesarilor ori-căror corpurile militare, civile în parte, și tuturilor familiilor în genere.

6. La Ciorgărla o fabrică de mătăsuri pentru țesături, torsături și împletituri.

7. La Asilul Elena se va înveța fabricaiiunea tuturilor materiilor conținute în cele șase articole de mai sus.

Afară de acestea la unul din penitenciarie, pe lângă fabricarea numai a pânzelor groase, se vor mai fabrica și toate obiectele împletite, toarse și resucite.

Acestea stabilimenta, servind ca modele, după dînsle se vor înființa tot atatea în Moldova, tot atatea în România mică și chiar Dobrogea, toate tot cu această destinațiune.

Trepat, după localități, se vor înființa stabilimente industriale și pe la cele-lalte chinovii de ambe sexe ale țerei pentru altă natură de industrii.

Mitropolitanele și Episcopatele, constituite în societăți de economie industrială, vor avea în reședința lor pe lângă seminare și ateliere industriale, începînd dela materia primă și mergînd până la cea mai perfectă stare de confecțiune a tuturilor obiectelor ce se pot fabrica ori manufactura de materie primă avînd și cete un atelier de plări.

În aceleși condițiuni se vor desvolta și școalele normale de ambele sexe.

Tinctura (boiangeria) perfecționată trebuie și densă să joace unul din rolurile principale.

* În Franța pe când guvernul republican se întărește pe când diferitele manșe de intransigenți se organizează, bonapartizii odinioară așa de puternici se retrag și desbină și stau neninți. Astfel actualmente citind jurnalele lor Le „Pays”, le „Petit caporal” și le „Napoleon” nu veți decât o ceartă, o învalmășală ce nu o mai pricepi. Unii voesc pe Victor împărat, alții pe tatășu Jerome și nici unii nu se gândesc la vorbele lui Napoleon al III-lea cele avem în memoria și care sînt acestea:

Mergînd (Regilor) în capul ideilor secolului vostru, aceste idei vî urmăresc și vî susțin.

Mergînd în urma lor ele vî trîsc. Mergînd în potrua lor, ele vî rîstornă.

Academia română.

Inscințare.

După decisiunile luate de Academia română, în sesiunile de până la anul 1882, concursurile propuse de Academia sînt cele următoare:

I. *Premiul Năsturel - Herescu* de 4,000 lei (Seria B), se va decerne în cursul sesiunii generale din Martie — Aprilie 1883, unei cărți scrise în limba română cu conținut de orice natură, care sa va judeca mai meritoria printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1882.

II. *Premiul statului Heliade-Rădulescu* de 5,000 lei se va decerne în cursul sesiunii generale din Martie, Aprilie 1883, unei cărți scrise în limba română cu conținut literar, care se va judeca mai meritoria printre cele publicate dela 1 Ianuarie până la 31 Decembrie 1882.

NB. Concurenții la aceste premii vor binevoi a trimite la cancelaria Academiei române în Bucuresci — Palatul universității — operele lor, cari vor fi în condițiunile de timp aci însemnate, în câte două spre-dece exemplare, până la 31 Decembrie 1882.

III. *Marele premiu Năsturel - Herescu* din (Seria B), în sumă 12,000 lei, se va decerne în cursul sesiunii generale din Martie, Aprilie 1885, unei cărți scrise în limba română, cu conținut de orice natură, care se va judeca mai meritoria printre cele publicate dela 1 Ianuarie 1881 până la 31 Decembrie 1884.

NB. În privința premiilor „Năsturel Herescu” de sub Nr. I și III, se pun în cunoștința publicului următoarele dispozițiuni din codicilele repositului întru fericire C. Năsturel-Herescu:

B. *Premie pentru opere publicate.*
În tot anul Societatea Academică Română va avea a premia, din veniturile fondului „Năsturel” o carte tipărită originală în limba română, care se va socoti de către Societate ca cea mai bună publicațiune apărută în cursul anului.

„Acele premii vor fi de două specii:

1. În trei ani consecutivi, de a rîndul, se va decerne câte un premiu de patru mii lei. No. 4000 L „n. minimum”, la cea mai bună carte apărută în cursul anului espirat;

2. Iară în al patrulea an, se va decerne câte un premiu fix de lei 12,000, carele se va numi *Marele premiu Năsturel*, opere, care va fi judecată ca publicațiunea de căpetenie ce va fi apărut în cursul celor patru ani precedenți. Acest premiu nu se va decerne unei lucrări, care va fi obținut deja unul dintre premiile anuale, de cât defalcând dintrănsul valoarea premiului precedent.

„Operele care se vor recompensa cu această a doua serie de premii, vor tracta cu preferință despre materiile următoare:

a. Scrieri serioase de istoria și științele accesorii ale istoriei, preferindu-se cele atîngătoare de istoria țărilor române;

b. Scrieri de Religiuinea ortodoxă, de Morală practică și de Filosofie și c. Scrieri de Științe politice și de Economia socială;

d. Tractate originale despre Științe exacte;

e. Scrieri enciclopedice, precum Dicționare de istoria și geografie în cari se între și istoria și geografia României; Dicționare generale sau parțiale de științe exacte, de arți și meserii de administrația și jurisprudență și alte asemenea lucrări utile și bine întocmite;

f. Cărți didactice de o valoare însemnată ca metod și ca cuprins;

g. Dicționare limbistice în limba românească, mai ales pentru limbile antice și orientale, adică limba latină, elenă, sanscrită, ebraică, arabă, turcă, slovana vechie, și altele;

h. Publicațiuni și lucrări artistice de o valoare serioasă, adică relative la arțile plastice, arhitectură, pictură, gravură și chiar opere mușicale serioase, pe cari acestea toate Societatea Academică română le va aprecia atunci când și va întinde activitatea ei și asupra tuturor materiilor de Bele-Arți;

i. Scrieri de pură literatură română, în prosă și în versuri, precum poeme, drame și comedii serioase, — mai ales subiecte naționale — și orice alte opere de înaltă literatură. Acestora mai cu samă așa, dori să se acorde *Marele Premiu Năsturel*, când vor fi judecate ca având un merit cu totul superior, spre a se da astfel o încurajare mai puternică dezvoltării literaturii naționale.

La acestea se mai adaugă următoarele dispozițiuni luate de Societatea Academică:

1. La concursurile acestor premii se pot prezenta și opuri prelmote în nouă edițiuni, cari se vor fi retipărit în cursul anului de autori în viață.

2. După cuprinderea chiar a testamentului, traducțiunile din limbi străine sînt excluse dela concurs; se va face însă excepțiune pentru acele traducțiuni de pe opuri străine clasice, cari:

a) sau prin dificultățile invinse ale unei perfecte reproduceri în versuri românesce, vor constitui adevărate opuri literare ale limbii române;

b) sau prin anexarea de elucidări și de note științifice, cu totul proprie traducătorului, și vor fi însuși meritele unor lucrări originale în limba română.

3. Cărțile premiate de Academia Română din alte fonduri ale sale sau de cele tipărite în inițiativa și cu spese ei, nu pot intra la concurs pentru premiile Năsturel din seria B.

4. Premiile Năsturel din seria B, se pot acorda nu numai unor opuri complete, ci și părții unui op tipărit în cursul anului, cu condițiune însă ca această parte să fie de valoarea și de întinderea unui volum și nu de ale unei simple fascioare, (minimum 40 pag. format în 8°, garmond).

5. Premiarea unei părți a unui opt la un concurs anual nu împedecă premiarea unei alte părți a aceluiași op la un concurs posterior.

6. Oprurile anonime și pseudonime vor pute fi admise la concursul cărților tipărite, ear' autorii lor, spre a primi premiile acordate, vor trebui se justifice proprietatea lor.

IV. *Premiul Năsturel*, Seria A. de 5,000 de lei, se va acorda în sesiunea generală a anului 1883 celei mai

bune disertațiuni în limba română asupra următorului subiect:

„Istoria tipografiei la Români.”
Întinderea lucrării va fi de 15—20 coale de tipar, în 8° ordinar cu litere *cicero*. Terminul prezentării manuscriselor la concurs va fi 31 Decembrie 1882.

V. *Premiul Statului Lazăr*, de 5,000 lei se va decerne în sesiunea generală a anului 1883 celei mai bune disertațiuni scrise în limba română asupra următorului subiect:

„Studiul asupra agriculturii, industriei și comerțului în România.”

Lucrarea va trata despre starea actuală a acestor trei ramure de producțiune și despre mijloacele de ale ameliora. O ochire asupra istoriei economice a României în seculii 17, 18 și 19 va precede acestui studiu. Studiul va fi făcut din punctul de vedere economic și tehnic. Manuscrisul trebuie se cuprindă materie pentru cel puțin 300—400 pagine de tipar în 8° garmond. Terminul prezentării manuscriselor la concurs va fi până la 31 Decembrie 1882.

VI. *Premiul Alexandru Ioan Cuza* de 4,000 lei, se va decerne în sesiunea generală din primăvara anului 1883, celei mai bune disertațiuni în limba română asupra următorului subiect.

„Istoria Românilor în Dacia Traiană dela Aurelian pără la fundarea principatelor Moldova și Țeara-Românească.”

Întinderea operatului va fi de 20 coale de tipar în 4° mic sau 8° ordinar, cu litere *cicero*. Terminul prezentării manuscriselor va fi 31 Decembrie 1882.

Manuscrisele relative la premiile sub Nr. IV, V și VI se vor prezenta anonime, purtând o deviză care va fi reproducă pe un plic sigilat conținînd numele concurentului.

Academia și rezervă dreptul de a tipări în publicațiunile sale disertațiunea ce se va premia.

VII. *Premiul Asociației Craiovene pentru dezvoltarea învățămîntului public*, în sumă de lei 1,500, se va decerne în sesiunea generală din primăvara anului 1883, celei mai bune cărți didactice în limba română din câte se vor fi tipărit cu începere dela 1 Iulie 1879 până la 31 Decembrie 1882. Această dată este și terminul extrem al depunerii la cancelaria Academiei, în 12 exemplare, a cărților propuse pentru concurs.

Loterie.

Sămbătă 29 Aprilie n. 1882.

Budapesta: 27 48 47 19 43

Bursa de Viena și Pesta

Din 27 Aprilie 1882.

	Viena	B-pesta
Renta de aur	119.75	119.75
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	91.25	91.50
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	110.75	110.50
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	—	95.75
Împrumutul drumurilor de fer ung. Obligățiuni ung. de recumpărarea pământului	184.25	184.50
Obligățiuni ung. cu clausulă de sorțire	98. —	98. —
Obligățiuni urbariale totesane	97.75	98. —
Obligățiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	97.50	97.75
Obligățiuni urbariale croato-slavo-voiene	98.25	98. —
Obligățiuni ung. de recumpărarea (ceimei) de vin	97. —	96.75
Datorie de stat austriacă în hârtie Datorie de stat în argint	76.50	76.80
Renta de aur austriacă	77.25	77.50
Renta de aur austriacă	94. —	92.25
Sorți de stat dela 1860	130.50	131. —
Acțiuni de bancă austro-ung.	825. —	826. —
Acțiuni de bancă de credit ung.	825. —	847.90
Sorți unguresci cu premii	117. —	117. —
Sorți de regularea Tisiei	348. —	330. —
Sorți de regularea al. Institutului Științific fondatari ung.	117.25	111.25
„Albina”	—	99.90
Argint	—	—
Galbina	5.62	5.63
Nă-olson	9.54	9.54
100 marce nemțesci	58.70	58.70
London (pe polița de trei luni)	120.10	120.50

EDICT

Ioan George Moroiu din Mocul inferior comitatul Țăgărașului a părăsit cu necredință de trei ani de zile pe legiuia lui soția Ana nată Ioan Darie tot din Mocul inferior fără de a se sci locul unde se află și de mai trăiesce este prin aceasta citat cu scirea și încuvințarea măritului consistoriu archidieceean dto 11 Martie a. c. Nr. 3811/1881 B. ca în termen de un an și o zi dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial căci la din contră și în absența lui se va pertracta și decide procesul divorțial intentat asupra ei de soția lui.

Brașov, 26 Martie 1882.

Scavul protopresbiterial gr. or. al Brașovului, ca for matrimonial de I-ma instanță.

Nr. 139 1882

[62] 3—3

EDICT.

Maria născută Țănaș, de religiuinea greco orientală din Poplaca, comitatul Sibiuului, carea de trei ani au părăsit cu necredință pe legiuia ei bărbat Coman Bărza, tot de acolo, fără a se sci ubicațiunea ei, prin aceasta se provoacă ca în termen de un an și o zi dela prima publicare a acestui edict să se înfațișeze înaintea subsemnatului scaun ppresbiterial ca formatrimonial de prima instanță, cari la din contră și înabsența ei se va decide procesul intentat contrai de cătră bărbatul ei.

Sibiuu 12 Ian. 1882

Scavul ppresbiterial gr. or. al tract. Sibiuului, ca for matrimonial de I. instanță.

Nr. 135

[64] 3—3

EDICT.

Dimitrie Dimitrie Rusu din Purcereni comitatul Brașovului a părăsit cu necredință mai de șase ani de zile pe legiuia sa soție Susana nata Vlad Pitiș tot din Porcăreni, fără de a se sci locul unde se află și de mai trăiesce este prin aceasta cu scirea și încuvințat măritului consistoriu archidieceean dto 11 Martie anul curent Nr. 3086/1881 B. citat, ca în termen de trei luni dela prima publicare a acestui edict să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial căci la din contră și în absența lui se va pertracta, și decide procesul divorțial intentat asupra ei de soția lui.

Brașov, 26 Martie 1882.

Scavul protopresbiterial gr. or. al tractului I al Brașovului ca for matrimonial de I-ma instanță.

Pentru sezonul de vară.

Au sosit din Viena la subscrierilele **pălării** din cele mai alese pentru **doamne și copii**; ne rugăm pentru scursul binevoitor al publicului. Comande din afară se efectuesc prompt.

Sibiuu 22 Aprilie 1882.

Sororile Wegmuth.

Strada Cîsnădiei Nr. 25. Etagiul I.

[63]

2—2